

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ПРВ ОДДЕЛ

СЛУЧАЈ ГЕЛЕВСКИ против СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

(Апликација бр. 28032/12)

ПРЕСУДА

Член 10 • Слобода на изразување • Кривична осуда за клевета на колумнист откако во колумна критикувал новинар • Тужител добро познат на јавноста • Професионални постапки и мислења на тужителот како новинар и главен и одговорен уредник предмет на надзор и критика на јавноста и други новинари • Несогласувањето на апликантот со владините политики како такво придонесува за тековна политичка дебата за прашање од јавен интерес • Ограничувања на критичкото и истражувачкото новинарство прашање како легитимен јавен интерес • Домашните судови ја ограничиле нивната анализа на општото влијание на објавениот текст врз тужителот • Вокабуларот искористен не ги надминал прифатливите граници на критика • Кривичната осуда на апликантот несомнено можела да има ефект на одвраќање од политичката дебата за важни прашања помеѓу членовите на медиумите • Непропорционално мешање

СТРАЗБУР

8 октомври 2020

Оваа пресуда ќе стане конечна под условите утврдени во членот 44 § 2 од Конвенцијата. Истата може да биде предмет на редакциски измени.

Во случајот Гелевски против Северна Македонија,

Европскиот суд за човекови права (прв оддел), заседавајќи во Совет составен од:

Ksenija Turković, *Претседател,*

Linos-Alexandre Sicilianos,

Aleš Pejchal,

Armen Harutyunyan,

Pere Pastor Vilanova,

Tim Eicke,

Jovan Plevski, *судии,*

и Abel Campos, *Секретар на одделот,*

Имајќи ги предвид:

апликацијата против Северна Македонија поднесена до Судот согласно членот 34 од Конвенцијата за заштита на човековите права и основните слободи („Конвенцијата“) од македонец/граѓанин на Република Северна Македонија, г. Никола Гелевски („апликантот“), на 21 ноември 2012 година;

одлуката да се извести Владата на Северна Македонија („Владата“) за апликацијата;

произнесувањата на странките;

Расправајќи на нејавна седница на 1 септември 2020 година,

Ја донесе следната пресуда, која беше усвоена на истиот датум:

ВОВЕД

1. Апликантот, колумнист, во кривична постапка бил осуден за клеветата за критикување на новинар во објавен текст. Тој се жали дека осудата, која вклучува изрекување глоба и условна казна затвор, доколку не ја плател изречената глоба, го повредило неговото право на слобода на изразување заштитено со членот 10 од Конвенцијата.

ФАКТИ

2. Апликантот е роден во 1964 година и живее во Скопје. Тој беше застапуван од г. Ф. Медарски, адвокат кој работи во Скопје. Владата на Северна Македонија („Владата“) беше застапувана од страна на нејзиниот поранешен агент г. К. Богданов, подоцна наследен од сегашната агентка г-а Д. Цонова.

3. Фактите на случајот, изнесени од странките, може да се сумираат на следниот начин.

I. ПОЗАДИНА НА СЛУЧАЈОТ

4. Г. Д.П.Л. („тужителот“) бил главен и одговорен уредник на весникот *Вечер* и одговорен уредник на информативната програма на телевизискиот канал Сител. Помеѓу декември 2008 година и март 2009 година, тој објавувал неделни колумни за актуелните политички настани во горенаведениот весник. Релевантните делови на некои од неговите колумни, објавени на 2 и 16 февруари и 23 март 2009 година, соодветно, гласат :

„Музејот на Мајка Тереза е важен бидејќи од него, и црно на бело, се отвара серија градби ... Ако некој си отишол од земјава пред доаѓањето на Груевски, и се врати за неколку години, ќе види... нов Градски стадион и над сто спортски сали низ Македонија, сосема поинаков Плоштад Македонија, нова Универзална сала, нов Народен Театар, нови автопатишта....

[Б., новинар,] беше фатен како зема пари од СДСМ [Социјалдемократски сојуз на Македонија – [опозициска политичка партија во тоа време] за да создаде вести пополовни за нив. [Б. беше] новинар кој... се обиде во сите телевизии во градот. Тој бил насекаде и го избркале од секаде. Заедно со уште седум или осум души на СДСМ...

Ако се сомневав во истрагата за кривичната одговорност на Зоран Заев [Претседател на СДСМ], сега дилеми веќе немам. Човекот е тешка лажовчина редок дури и според македонските стандарди“

5. На 28 март 2009 година, група студенти од Архитектонскиот факултет се собраа на мирен протест, кој претходно бил најавен во полицијата, на главниот плоштад во Скопје за да го изразат своето несогласување со изградбата на црква на плоштадот во Скопје, како што беше најавено од Владата. Друга група, контрапротестанти, се собраа во исто време на плоштадот за да го нарушат протестот на студентите. Во извештајот од 2009 година за напредокот на државата, Европската Комисија го наведе следново:

„Во однос на слободата на собирање и здружување, севкупната ситуација е задоволителна. Меѓутоа, имаше два случаја кога насилно беа попречени мирни и законски организирани јавни настани. Едниот беше студентски протест во Скопје против планот на Владата за изградба на црква на главниот плоштад...“

6. На 31 март 2009 година, во текст објавен во дневниот печат *Утрински весник* под наслов „Мегафоните од фиреровиот сокак“, апликантот, долгогодишен колумнист и соработник, ги коментираше горенаведените настани. Релевантните делови од објавениот текст, кој исто така беше објавен и на веб-страницата на весникот, гласат:

Гелевски против Северна Македонија

„[Тужителот и неколку други новинари] не се проблем поради својата јасна политичка агенда: земјава да ја претворат во тоталитарна касаба на малиот црни Грујо [се однесува на тогашниот премиер Никола Груевски] и неговите гуланфери, гелиптери и автобускиот башибозук што го развезуваат наоколу во проектот „Братимење на г(р)адови“. За да ги дисциплинира неистомислениците (тепачи од Гостивар доаѓаат да тепаат 50 студенти собрани на сопствениот градски плоштад за јавно да го изразат своето мислење). ...Кога следниот пат ќе дојдат автобуските тепачи на ВМРО [*Внатрешна македонска револуционерна организација - Демократска партија за македонско национално единство* - политичка партија на власт во тоа време], скопјани богоми ќе се организираат малку подобро, ако ништо друго за да ги заштитат своите деца; а мечката на насилството ќе заигра и пред портите на поттикнувачите од типот на Д.П.Л. [и двајца други новинари].

[Еден од новинарите погоре] и други како него, велам, не се проблем само зашто новинарството и јавната работа ја сведоа на спин сервис на една политичко-мафијашка дружина во операција на растурање на Република Македонија, туку се проблем затоа што најдиректно и најсоголено го кршат највисокиот и сè уште на власт правен документ на оваа земја: Уставот [апликантот тука ги цитира уставните одредби со кои се регулира слободата на изразување и мирно собирање и здружување]...Сето ова недвосмислено зборува за фашистичката природа на власта на Никола Груевски и на неговите фаланги за застрашување...“

II. ПОСТАПКИ ПРОТИВ АПЛИКАНТОТ

7. На неодреден датум Д.П.Л. поднел приватна кривична тужба против апликантот обвинувајќи го за клевета и навреда во врска со горенаведениот текст објавен во *Утрински весник*. Двете кривични дела биле казниви според Кривичниот законик применлив во тоа време.

8. На 10 јуни 2010 година, Основниот суд Скопје I Скопје („првостепениот суд“) утврдил дека апликантот е виновен за двете кривични дела, изрекувајќи му парична казна од 600 евра и условна казна затвор од триесет дена доколку не ја плати изречената глоба, и го задолжил апликантот да ја плати судската такса и дополнителни 150 евра за да ги покрие трошоците за судење на тужителот. Судот утврдил дека апликантот во објавениот текст намерно изнел неистини и непоткрепени тврдења (види параграф 6 погоре), со што ги повредил честа и угледот на тужителот. Со тоа, апликантот на јавноста ѝ претставил слика за тужителот како нечесна и неспособна личност. Судот ги одбил аргументите на апликантот дека тој ги коментирал

политичките ставови и постапувања на споменатите новинари, вклучувајќи го и тужителот, што во никој случај не можело да се сфати како напад на нивната репутација и достоинство. Во овој контекст, според апликантот, јавните изјави на тужителот содржеле говор на омраза (види параграф 4 погоре), а објавениот текст на апликантот имал за цел да ги заштити луѓето од тој политички „линч“. Неговата цел исто така била да ги заштити уставните вредности, вклучително и слободата на собирање и слободното здружување на студентите.

9. Апликантот се жалеше тврдејќи, *inter alia*, дека неговите колумни содржат негови мислења, кои биле негови вредносни судови, а не фактички тврдења. Според него, клеветата требало да се оценува според објективни критериуми, а едноставниот факт дека тужителот се чувствувал навреден од неговата колумна не е доволен за утврдување на вина.

10. На 22 септември 2011 година, Апелациониот суд Скопје пресуди делумно во корист на апликантот и ја потврди неговата вина само во врска со клеветата (утврдил дека апликантот не можел да биде виновен за двете кривични дела за истиот текст). Ја намали паричната казна на 320 евра, со условна казна затвор од шеснаесет дена доколку не ја плати изречената глоба. Судот го одбил аргументот на апликантот дека објавениот текст претставувал вредносен суд. Во врска со ова, судот изјави:

„За да претставува дадена изјава вредносен суд, истата не треба да е поврзана со одреден конкретен настан, конкретно случување и треба да е *in abstracto* кажана воопштено, за разлика од конкретниот случај, каде објавениот текст се однесува на одредено случување, конкретен настан во стварноста и се работи за содржина која претставува фактичко тврдење и која станува предмет на проверување, докажување и утврдување, чиј терет на докажување паѓа на оној што тврди.“

11. Со одлука од 2 мај 2012 година, доставена до апликантот на 21 мај 2012 година, Уставниот суд го одбил барањето на апликантот, во кое тој барал заштита на слободата и правото на јавно изразување на мислата. Судот ги потврдил пресудите на судовите од општа надлежност и го утврди, *inter alia*, следново:

„Во конкретниот случај, судовите преку донесените судски одлуки го санкционирале изнесеното јавно мислење на [апликантот], како мерка што ја сметале за неопходна за заштита на честа, угледот и авторитетот на друг граѓанин, бидејќи [апликантот], користејќи го правото на слобода на јавно изразување, загрозил заштитено право на друг граѓанин, имено [Д.П.Л.]

....

Гелевски против Северна Македонија

Не е спорено дека колумната изразува личен став на авторот за политиката на владеешето на актуелната политичка гарнитура [на власт] во Република Македонија, со која тој очигледно не се согласува, при што во оспорените делови на истата го квалификува оштетениот [тужителот], новинар и главен и одговорен уредник, како гласноговорник, приврзаник и „мегафон“ на таквата политика, која според авторот на колумната има фашистичка природа.

...судот оцени дека наведените аргументи на основниот и апелациониот суд се прифатливи и дека вмешувањето на државата е пропорционално со легитимната цел за заштита на угледот на оштетениот...”

ПРАВО

III. НАВОДНА ПОВРЕДА НА ЧЛЕНОТ 10 ОД КОНВЕНЦИЈАТА

12. Апликантот се жалеше дека неговата осуда го повредила неговото право на слобода на изразување, како што е предвидено во членот 10 од Конвенцијата, кој гласи:

„1. Секој човек има право на слобода на изразувањето. Ова право ги опфаќа слободата на мислење и примање и пренесување информации или идеи, без мешање од јавната власт и без оглед на границите. Овој член не ги спречува државите, на претпријатијата за радио, филм и телевизија да им наметнуваат режим на дозволи за работи.

2. Остварувањето на овие слободи, коешто вклучува обврски и одговорности, може да биде под одредени формалности, услови, ограничувања и санкции предвидени со закон, кои во едно демократско општество претствауваат неопходни за државната безбедност, територијалниот интегритет и јавната безбедност, заштитата на редот и спречување на нереди и злосторства, за заштита на здравјето или моралот, угледот или правата на другите, за спречување на ширењето на доверливи информации или за зачувување на авторитетот и непристрасноста на судството.“

A. Допуштеност

13. Владата не вложи никаков приговор по однос на допуштеноста на апликацијата. Судот забележува дека апликацијата не е очигледно неоснована во смисла на членот 35 § 3 (а) од Конвенцијата. Понатаму, забележува дека не е недопуштена по која било друга основа. Затоа мора да се прогласи за допуштена.

В. Основаност

1. Поднесоци на странките

(а) Апликантот

14. Апликантот тврдеше дека единствениот факт во објавениот текст се однесувал на контрапротестантите кои пристигнале на градскиот плоштад во Скопје од Гостивар за да го нарушат протестот на студентите. Во останатите делови од објавениот текст тој го изразил своето мислење, искажувајќи го неговото незадоволство од политиките на политичката партија која во тоа време била на власт. Целта на објавениот текст била да се поттикне јавна дебата за слободата на собирање и здружување и правото и слободата на јавно изразување на мислата во тужената држава, што било очигледно од цитирањето на релевантните членови на Уставот. Тој тврдеше дека тужителот никогаш не оспорувал дека тој не бил поддржувач на владините политики, што е доволен доказ дека неговите вредносни судови имале доволна фактичка основаност.

15. Апликантот не негираше дека користел провокативен вокабулар во објавениот текст, но земен во контекст на актуелната јавна дебата, како што било во конкретниот случај, не било доволна причина за негово осудување. Што се однесува до аргументот на Владата дека тој во објавениот текст повикал на насилство, апликантот изјави дека тој едноставно ја искажал својата згрозеност од насилството што се случило, наведувајќи дека насилството може да доведе до поголемо насилство.

(б) Владата

16. Владата призна дека имало мешање во слободата на изразување на апликантот. Меѓутоа, мешањето било законско и имало легитимна цел, поточно, заштита на угледот на другите.

17. Во посебните околности на случајот, мешањето било потребно во демократско општество. Ова било така бидејќи објавениот текст на апликантот, кој содржел и фактички тврдења и вредносни судови, бил напишан со зла намера и не бил поддржан со факти. Владата го покани Судот да не ги прифати како докази колумните напишани од тужителот (види параграф 4 погоре) бидејќи тие ниту биле доставени како докази, ниту земени предвид од домашните судови. Објавениот текст на апликантот не придонел за јавна дебата и не постоела закана од затвор бидејќи апликантот ја платил изречената глоба. На крај, Владата тврдеше дека објавениот текст содржел изјави што може да се толкуваат како повик за насилство, повикувајќи се на делот „мечката

на насилството ќе заигра пред вратите на поттикнувачите, од типот на Д.П.Л. ...“

2. Оценка на Судот

18. Општите принципи во врска со слободата на изразување Судот ги потврди во случајот *Bédat v. Switzerland* ([GC], бр. 56925/08, § 48, 29 март 2016 година) и неодамна во случајот *Makraduli v. the former Yugoslav Republic of Macedonia* (бр. 64659/11 и 24133/13, §§ 60 и 62, 19 јули 2018 година).

19. Судот забележува дека не било спорно меѓу страните дека имало мешање во правото на апликантот на слободно изразување и дека тоа било пропишано со закон. Судот не гледа причина да смета поинаку.

20. Судот е задоволен дека предметното мешање имало за цел да го заштити угледот на другите, како што е утврдено од домашните судови (види параграфи 8 и 10 погоре). Затоа, останува да се утврди дали мешањето било „потребно во демократско општество“.

21. Судот смета дека следните елементи се релевантни за испитување на посебните околности на овој случај: позицијата на апликантот, позицијата на тужителот, содржината на објавениот текст, вокабуларот користен од апликантот и изречената санкција (види, на пример, *Novaya Gazeta and Milashina v. Russia*, бр. 45083/06, § 58, 3 октомври 2017 година).

22. Судот забележува дека апликантот бил редовен колумнист во дневен весник. Затоа, мешањето мора да се испита во контекст на суштинската улога на слободниот печат во обезбедувањето на правилно функционирање на демократското општество (види *Falzon v. Malta*, бр. 45791/13, § 57, 20 март 2018 година).

23. Судот повторува дека улогата или функцијата на засегнатото лице и природата на активностите што се предмет на известување претставуваат друг важен критериум, поврзан со предметот на објавениот текст. Степенот до кој поединец е познат на јавноста или е јавна личност влијае на степенот на заштита на неговиот/нејзиниот приватен живот што може да му/ѝ се обезбеди (види *Von Hannover v. Germany* (бр. 2) [GC], бр. 40660/08 и 60641/08, § 110, ECHR 2012 и *Alpha Doryforiki Tileorasi Anonymi Etairia v. Greece*, бр. 72562/10, § 53, 22 февруари 2018 година).

24. Во конкретниот случај, тужителот ѝ бил добро познат на јавноста. Како познат новинар и главен и одговорен уредник на телевизиски канал и дневен весник, тој свесно се изложил на надзор на неговите професионални активности и мислења од страна на новинарите и пошироката јавност и затоа мора да покаже поголем степен на толеранција (види *Katamadze v. Georgia* (одлука.), бр.

69857/01, 14 февруари 2006 година и, *mutatis mutandis*, *Medžlis Islamske Zajednice Brčko u Others v. Bosnia and Herzegovina* [GC], бр. 17224/11, § 98, 27 јуни 2017 година). Ова е особено во врска со дискусијата дали тој се однесувал во согласност со „должностите и одговорностите“ на новинар и главен и одговорен уредник на медиум (види *Orban and Others v. France*, бр.20985/05, § 47, 15 јануари 2009 година во врска со зголемената одговорност на главниот и одговорен уредник) и дали тој постапил во согласност со принципите на одговорно новинарство (види *Bédat v. Switzerland* [GC], бр. 56925/08, § 50, 29 март 2016 година и *Pentikäinen v. Finland* [GC], бр. 11882/10, § 90, ECHR 2015 година) и етиката на новинарство (види *Axel Springer AG v. Germany* [GC], бр. 39954/08, § 93, 7 февруари 2012 година; *Bladet Tromsø and Stensaas v. Norway* [GC], бр. 21980/93, § 65, ECHR 1999-III; и *Pedersen and Baadsgaard v. Denmark* [GC], бр. 49017/99, § 78, ECHR 2004-XI). Овие аспекти играат особено важна улога во денешно време, со оглед на влијанието што го имаат медиумите во современото општество: не само што информираат, туку можат да сугерираат преку начинот на кој ги презентираат информациите како истите ќе бидат оценети. Во свет во кој поединецот се соочува со огромни количини на информации пренесени преку традиционални и електронски медиуми и кои вклучуваат постојано растечки број на играчи, надзорот на усогласеноста со новинарската етика добива дополнително значење (види *Stoll v. Switzerland* [GC], бр. 69698/01, § 104, ECHR 2007-V).

25. Што се однесува до предметниот објавен текст напишан од апликантот, Судот забележува дека истиот не бил насочен кон приватните активности на тужителот. Судот забележува, како што било утврдено и од домашните судови (види параграф 10 погоре), дека тоа било израз на неговото несогласување со политиките на Владата и дека спротивно на аргументот на Владата (види параграф 17 погоре), придонело до постоечката политичка дебата која сама по себе била прашање од јавен интерес. Како дел од таа дебата, оспорениот објавен текст содржел обвинувања и посочувал на различни новинири, вклучително и тужителот, како подржувачи на владините политики (види параграф 6 погоре). Во овој контекст, Судот повторува дека границите на критичкото и истражувачкото новинарство се исто така прашање на легитимен јавен интерес (види *Niskasaari and Otavamedia Oy v. Finland*, бр. 32297/10, § 53, 23 јуни 2015 година).

26. Судот забележува дека кривичниот суд утврдил дека објавениот текст на апликантот содржел фактички тврдења (види параграф 8 погоре). Сепак, домашните судови не го оценувале подлабоко ваквиот заклучок и не успеале да ги идентификуваат конкретните фактички тврдења, наводно, искажани од апликантот. Од друга страна, Уставниот суд ги квалификуваше изјавите на апликантот како мислења и, според тоа, вредносни судови (види параграф 11 погоре). Било

каквите факти (како што е тврдењето на апликантот во врска со контрапротестантите кои дошле од друг град во Скопје на 28 март 2009 година, види параграфи 4 и 13 погоре) не се однесувале директно на тужителот, туку на студентскиот протест и поврзаните настани. Понатаму, дури и под претпоставка дека објавениот текст содржел некои фактички тврдења (како што е дека тужителот бил поддржувач на владините политики, види параграф 13 погоре), нивната вистинитост не била оспорена од тужителот, ниту биле испитувани од домашните судови (види Falzon, цитиран погоре, § 63). Наместо тоа, судовите ја ограничиле нивната анализа на општото влијание на објавениот текст врз тужителот (види параграфи 8 и 10 погоре).

27. Под ова поглавје, Судот смета дека е важно да се направи разлика помеѓу несогласувањето на апликантот со политиките на Владата, кои според него биле „фашистички“ и неговото мислење за тужителот како поддржувач на тие политики.

28. Судот забележува дека квалификацијата на владините политики како „фашистички“ е неспорно вредносен суд што не е целосно подложен на докажување (види, *mutatis mutandis*, *Brosa v. Germany*, бр. 5709/09, § 45, 17 април 2014 година), и сам по себе не е воопшто релевантен во конкретниот случај, имајќи предвид дека тужителот не бил член на Владата. Судот забележува дека апликантот никогаш директно не изјавил дека тужителот бил фашист. Оваа изјава беше класифицирана како клевета поради наводот дека тужителот бил поддржувач на тие политики.

29. Што се однесува до вокабуларот што го користел апликантот, Судот повторува дека на поединци, а особено на новинари, кои учествуваат во јавна дебата за прашања од општ интерес, им е дозволено да користат одреден степен на провокација и претерување (види, меѓу многу други, *Do Carmo de Portugal e Castro Câmara v. Portugal*, бр. 53139/11, § 43, 4 октомври 2016 година и *Katamadze*, цитиран погоре). Имајќи предвид дека тужителот бил познат новинар и тогаш актуелната јавна и политичката дебата во врска со плановите за преуредување и изградба на главниот плоштад во Скопје како и протестот на студентите, Судот утврди дека изјавите на апликантот не ги надминале прифатливите граници на критика (види, *mutatis mutandis*, *Brosa*, цитиран погоре, § 51). Што се однесува до аргументот на Владата дека објавениот текст содржел говор на омраза, Судот забележува дека домашните судови не утврдиле никакви елементи на говор на омраза или поттикнување на насилство. Навистина, релевантниот дел на објавениот текст на апликантот на кој се повикува Владата (види параграф 17 погоре) ниту бил анализиран ниту земен предвид од страна на домашните судови при нивното одлучување (види параграфи 8, 10 и 11 погоре).

30. Конечно, Судот смета дека кривичната осуда на апликантот несомнено можела да има ефект на одвраќање од политичка дебата за важни прашања помеѓу членовите на медиумите (види, *mutatis mutandis*, *Makraduli*, цитиран, § 83).

31. Горенаведените согледувања се доволни за Судот да може да заклучи дека предметното мешање било непропорционално со целта и не било „потребно во демократско општество“ во смисла на членот 10 став 2 од Конвенцијата.

IV. ПРИМЕНА НА ЧЛЕНОТ 41 НА КОНВЕНЦИЈАТА

29. Членот 41 од Конвенцијата предвидува:

„Ако Судот оцени дека постои повреда на Конвенцијата или на нејзините протоколи и ако домашното право на Високата страна договорничка овозможува само делумно отстранување на последиците на таа повреда, Судот ѝ дава на оштетената страна, доколку е потребно, правично обештетување“.

A. Штета

303. Апликантот побарал 320 евра по основ на материјална штета - износот на глобата изречена во кривичната постапка – и 3.180 евра по основ на нематеријална штета.

314. Владата ги оспори овие побарувања како прекумерни и неиздржани.

325. Судот утврди дека побарувањето на апликантот во однос на материјалната штета е дирекна последица на неговата кривична осуда со која Судот утврди дека е повредено неговото право на слобода на изразување. Според тоа, Судот смета дека треба да му се досуди целиот износ што го побара по овој основ, плус било кој данок што може да се наплати.

36. Судот исто така го смета за разумно барањето на апликантот по основ на нематеријална штета. Затоа, Судот му досудува на апликантот 3.180 евра, односно целата сума која апликантот ја побара по овој основ, плус било кој данок што може да се наплати.

B. Трошоци

33. Апликантот, исто така, побарал 1.500 евра за трошоците направени пред Судот, без да достави соодветни документи за неговото побарување.

34. Владата ги оспори овие побарувања како прекумерни и неиздржани.

35. Според судската пракса на Судот, апликантот има право на надомест на трошоци само доколку се покаже дека тие биле реално

направени и нужни и дека се разумни во однос на износот (види Editions Plon v. France, бр. 58148/00, § 64, ECHR 2004-IV). Судот истакнува дека согласно Правилото 60 §§ 2 и 3 од Правилата на Судот, „апликантот мора да поднесе детални податоци за сите барања заедно со сите релевантни докази во поткрепа на истите“, во спротивно, „Советот може да го отфрли барањето во целост или делумно“ (види Lazoroski v. Republic of Macedonia, бр.4922/04, § 88, 8 октомври 2009 година).

4036. Во конкретниот случај, Судот забележува дека апликантот пропуштил да го потврди своето барање со детална листа на трошоци и докази во поткрепа на истото. Во ваквите околности Судот не досудува надоместок.

В. Затезна камата

371. Судот смета дека е соодветно затезната каматна стапка да се заснова на најниската стапка за позајмени средства на Европската централна банка, на која треба да се додадат три процентни поени.

ОД ОВИЕ ПРИЧИНИ, СУДОТ, ЕДНОГЛАСНО,

1. *Ja прогласува* апликацијата за допуштена;
2. *Смета* дека има повреда на членот 10 од Конвенцијата;
3. *Смета*
  - (а) дека тужената држава треба да му ги исплати на апликантот, во рок од три месеци од датумот кога пресудата ќе стане правосилна, согласно членот 44 § 2 од Конвенцијата, следните износи, што треба да се конвертираат во националната валута на државата по стапката што важи на денот на исплатата:
    - (i) 320 евра (триста дваесет евра), плус било кој данок кој може да биде наплатен, во однос на материјална штета;
    - (ii) 3.180 евра (три илјади сто осумдесет евра), плус било кој данок кој може да биде наплатен, во однос на нематеријална штета;
  - (б) дека по истекот на горенаведените три месеци до исплатата ќе се плати камата на горенаведените износи по стапка еднаква на најниската каматна стапка за позајмени средства на Европската централна Банка, за наведениот период плус три процентни поени;
4. *Го одбива* барањето на апликантот во однос на трошоците.

Гелевски против Северна Македонија

Изготвено на англиски јазик и објавено во писмена форма на 8 октомври 2020 година, согласно Правилото 77 §§ 2 и 3 од Правилата на Судот.

Abel Campos
Секретар

Ksenija Turković
Претседател